Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35482
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

gaudia quę percipiunt, et in alius respiciant
supplicia quę euasere. Quatenus tantoma
gis in eternum diuinę gratię debitores esse
cognoscant. quanto uiri eternum mala puniri
conspiciunt quę ei ad uitorio uicere. Et
ubi [illegible] qd sci ꝗ sipuinuicis suus quos
tc carnarderere uiderunt non orabit. quib;
uniq; dictum est, Pinuinucis uris orate. G. Orant
pinuinucis suus eo tempore: q̃ possunt ad fruc
tuosa penitentia eo corda conuertere.
atq; ipsa conuersatione saluare. Qd enim alii
ud pinuinucis orandum est. nn hoc qd ait
apls: ut det illis ds penitentia. ad cogno
scenda ueritate. et resipiscant a diabolu
laqueis. a quo capti tenentur. ad ipsius uo
luntate. Et q̃m pissis te orabit. q̃ ia nullatenus
possunt ad iusticię opa. abinquitate co
mutari. Eadem itaq; causa est. quur noret
te pomnib; eterno igne damnatis. quę nc
ęia causa est. ut noret pdiabulo angliscq;